

داستانی
پژوهشی
از حادته
گریلا

علیرضا نظری خرم

داستان بروین بروین

www.ketab.ir

سرشناسه: نظری خرم، علیرضا، ۱۳۵۵-
عنوان و نام پدیدآورنده: داستان بریده بریده / علیرضا نظری خرم.
مشخصات نشر: قم: کتابستان معرفت، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری: ۵۴۰ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۸۰۸-۰۸-۷
وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا
یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس.
موضوع: داستان‌های فارسی -- قرن ۱۴
موضوع: Persian fiction -- 20th century
موضوع: داستان‌های مذهبی -- قرن ۱۴
موضوع: Religious fiction -- 20th century
موضوع: واقعه کربلا، ۶۱ق -- داستان
موضوع: Karbala, Battle of, Karbala, Iraq, 680 -- Fiction
رده‌بندی کنگره: PIR۸۳۶۲
رده‌بندی دیویی: ۸۴۳/۶۲
شماره کتابشناسی ملی: ۸۴۳۷۱۵۰

عنوان: داستان بریده بریده

ناشر: کتابستان معرفت

نویسنده: علیرضا نظری خرم

ویراستار: زهره اهوراکی

بازبینی نهایی: محمدجواد اکبرپور

طراحی جلد: مجید زارع

خطاط: مسعود نجابتی

صفحه‌آرایی: حامد عطائی فرزانه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۸۰۸-۰۸-۷

چاپ: بیست و یکم ۱۴۰۲

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

چاپ و صحافی: جواهری

کتابستان تهران: خیابان انقلاب، خیابان لبافی‌نژاد، بین منیری جاوید و ۱۲ فروردین پلاک ۱۹۱

تلفن: ۶۶۹۶۲۹۵۹ - ۶۶۹۶۲۹۶۰

کتابستان قم: خیابان معلم، مجتمع ناشران، طبقه چهارم، پلاک ۴۲۵

تلفن: ۰۲۵-۳۱۰۷۴ / همراه: ۰۹۱۲۶۳۶۶۹۶۲

پایگاه اینترنتی: www.Ketabestan.net

اینستاگرام: Ketabestan.ir

مقدمه

به لطف خداوند، سال‌ها در پژوهشگاه دارالحدیث به تحقیق و پژوهش مشغول بودم که حاصلی آن، همکاری در نگارش ده‌ها کتاب حدیثی است. پس از سیزده سال تجربه حضور در پژوهشگاه قرآن و حدیث به کتابخانه آیت‌الله مرعشی نجفی (ره) نقل مکان کردم. در آنجا با همکاری تنی چند از اساتید بافضل و کمالاتم، مشغول نگارش مجموعه عظیمی «موسوعة الامامة فی نصوص اهل السنة» هستیم. در این کتاب که فعلاً سی جلد آن به چاپ رسیده به گردآوری فضایل، مناقب و تاریخ زندگی امام علی، حضرت فاطمه و امام حسن علیهم‌السلام اختصاص یافته است. اخیراً نیز کار علمی و پژوهشی مربوط به زندگی امام حسین علیه‌السلام را که حدود دو جلد فقط می‌شود، براساس منابع کهن تاریخی و حدیثی به پایان رساندیم. آنچه در داستان بریده‌بریده با عبارت اهل بیت علیهم‌السلام فراهم آمده، به پشتوانه این تجربه پژوهشی است. در نگارش این داستان علاوه بر اندوخته‌هایم از مطالعه دانشنامه امام حسین علیه‌السلام، از پژوهش‌های همکاران سابقم در پژوهشگاه دارالحدیث و کتاب ارزشمند تاریخ امام حسین علیه‌السلام، نگاشته پژوهشگران وزارت آموزش و پرورش، بهره جستیم. استفاده از مجموع این کتاب‌ها موجب شد تا یک قصه مستند و به اصطلاح، پدر و مادردار درباره حادثه کربلا بنویسم، نه یک داستان تخیلی.

غرض آنکه آنچه در این کتاب، پیش روی خواننده محترم قرار گرفته، خیالات و بافته‌های ذهنی نویسنده نیست. آسوده خاطر باشید که نویسنده کتاب به دور از خیال‌پردازی، قصه را براساس منابع موجود کهن از قرن اول تا هشتم هجری نگاشته است. البته گاهی به ضرورت پردازش داستان، برداشت‌هایی آزاد اما وفادارانه و وسواس‌گونه از کتاب‌های حدیثی و تاریخی داشته‌ام.

امروزه برای هر پژوهشی درباره تاریخ عاشورا چهار دسته منبع وجود دارد:

- الف. منابع قابل استناد
- ب. منابع غیر قابل استناد
- ج. منابع متأخر و معاصر
- د. منابع مفقود

الف) منابع قابل استناد

مقصود از منابع قابل استناد، آن دسته منابعی هستند که هویت تاریخی دارند و نویسندگان آن‌ها، معین، سرشناس و از عالمان روشمند بوده‌اند، هر چند دیده نقد خود را بر یکایک روایات آنان، باز نگاه می‌داریم.

خوش‌بختانه منابع متعدّد و قابل اتکالی از پنج قرن نخست به دست ما رسیده که به گزارش نهضت عاشورا پرداخته‌اند. این منابع، گاهی کتاب‌هایی هستند که فقط نهضت عاشورا را گزارش می‌کنند و

گاهی منابعی هستند که تنها بخش‌ها یا فصل‌هایی از آن‌ها، درباره قیام امام حسین علیه السلام است. گفتنی است که این منابع، از اعتبار یکسانی برخوردار نیستند؛ اما همه آن‌ها قابلیت ارجاع و استناد را دارند و به وسیله پژوهش‌های تاریخی روشمند، قابل بررسی و پذیرش هستند.

ب) منابع غیر قابل استناد

منابع غیر قابل استناد یا ضعیف، منابعی بی‌سند و بدون پشتوانه تاریخی‌اند که اخبار گزارش شده در آن‌ها را تنها به شرط یافتن مؤیدهای تاریخی و تقویت شدن به وسیله دیگر مآخذ، می‌توان پذیرفت. با گذشت زمان و دورتر شدن از اصل واقعه، انتظار تغییر و تحریف، بیشتر می‌شود و این، همان نکته‌ای است که قاعده لزوم مراجعه به منابع کهن و نزدیک‌تر به حادثه تاریخی را مدلل می‌سازد. خوش‌بختانه منابع کهن تاریخی و سیره‌نگاری، چنان دقیق و با تفصیل به عاشورا و کربلا پرداخته‌اند که غرض‌ورزی‌ها و اشتباهات را به آسانی نشان می‌دهند.

ج) منابع متأخر و معاصر

منابع تاریخ عاشورا، پس از قرن نهم و دهم بسیار متعدّدند و اعتبار آن‌ها تابع اعتبار منابع مورد استفاده مؤلفان آن‌هاست. به سخن دیگر، هر اندازه گزارش کتب متأخر و معاصر، مثکی بر کتاب‌های کهن‌تر و معتبرتر باشد و در نقل، امانتداری و دقت بیشتری رعایت شده باشد، قابل اعتمادتر خواهد بود. نتیجه سخن، اینکه تنها به دلیل وجود یک گزارش تاریخی در کتاب‌های معاصر، هر چند مشهور و مورد توجه، نمی‌توان آن را دارای سند قابل اتکای تاریخی دانست و به استناد آن، مطلبی را به اهل بیت علیهم السلام نسبت داد؛ بلکه باید منبع آن نیز معلوم و مستحضر گردد و اگر منبع آن ضعیف بود یا اساساً منبعی برای آن یافت نشد، از دایره اعتماد، خارج شود. همین نکته درباره نقل‌های شفاهی نیز جاری است؛ چرا که حتی اگر گوینده انسان بزرگی باشد با توجه به فاصله زمانی بسیار زیاد با روزگار اهل بیت علیهم السلام و تجربه راه یافتن خطاهای بسیار به نقل‌های شفاهی، اعتماد کردن به چنین نقل‌هایی، برخلاف سیره عقلاست.

د) منابع مفقود

فهرست‌نگاران و رجالیان، مؤلفان متعدّدی را نام برده‌اند که دست‌کم، یک کتاب درباره امام حسین علیه السلام و شهادت ایشان نگاشته‌اند. هر چند شمار کمی از این کتاب‌ها به دست ما رسیده است؛ اما تنوع و فراوانی آن‌ها نشان از بازتاب گسترده حماسه کربلا در قرون اولیه دارد و به تنهایی می‌تواند اثبات‌کننده وجود تاریخ معتبر درباره حادثه عاشورا باشد.

این داستان صرفاً به انکاء منابع قابل استناد با قلمی متفاوت که ترکیبی از محاوره‌نویسی و شکسته‌نویسی است، به رشته تحریر درآمده است. شکسته‌نویسی، به‌رغم داشتن منتقدان ادبی، سبکی از نوشتن است که در آن، زبان گفتار در نوشتار وارد می‌شود. یعنی همان طوری که حرف می‌زنیم می‌نویسیم. به شکلی که خواننده احساس می‌کند نویسنده به دور از تکلف، صمیمانه با او صحبت می‌کند و این شیوه از نگارش، می‌تواند به جذابیت و سرعت در مطالعه کمک کند. البته با شکسته‌نویسی افراطی و بی‌حدومرز که فرایند خواندن متن را با اختلال مواجه می‌کند، موافق نیستیم. از همین رو تا جایی که مقدور بوده برای شکسته‌نویسی و محاوره‌نویسی، چارچوب و محدودیت‌هایی قائل شدم.

اگر به واقعه و شخصیتی کمتر پرداخته شده یا برخی مطالب مشهور و مورد انتظار خواننده محترم در این کتاب یافت نمی‌شود به این دلیل است که تلاش شده داستان، صرفاً بر اساس منابع موجود کهن نگاشته شود. همچنین اگر حادثه‌ای به شکل مفصل پردازش شده بدان جهت است که در منابع کهن آن واقعه با جزئیات نقل شده است.

شماره‌های مندرج در عناوین، گویای این است که مطالب ذیل آن، بر اساس چه منابعی به رشته

تحریر در آمده است. این منابع، در پایان کتاب به شکل مجزا ذکر شده است.
 در پایان بر خود لازم می‌دانم از تلاش‌های دوستان خوب آقایان حجة الاسلام والمسلمین دکتر محسن
 عطاءالله، مهندس عبدالعظیم زمین‌پرداز و همسر گرامی ام‌خانم دکتر زهره اهواری، که اثر حاضر را با بیان
 نظرات ارزشمند خود ارتقاء بخشیدند کمال تشکر و قدردانی را به عمل آورم و توفیقات روزافزون آن‌ها را
 از خدای متعال مسئلت نمایم.

علی‌رضا نظری حُر

۱۴۰۰/۰۶/۲۰

www.ketab.ir